



نگرش امام خمینی (ره) نسبت به زن با رویکرد فلسفی

یک زن می تواند یک جامعه اصلاح طلب ایجاد کند و به همین ترتیب مادران خوب می توانند یک ملت خوب تربیت نمایند و آن را به اوج و تعالی برسانند.

خبرگزاری مهر- یک زن می تواند یک جامعه اصلاح طلب ایجاد کند و به همین ترتیب مادران خوب می توانند یک ملت خوب تربیت نمایند و آن را به اوج و تعالی برسانند.

هیچ موجودی در جهان بی هدف و بی نیاز نیست. برخی مخلوقات ممکن است در ظاهر از دید ما بی هدف باشند اما در حقیقت در پس هر آفریده ای دلیل و ماهیتی وجود دارد، به عبارت دیگر در ریشه همه این مخلوقات بی شمار، تفکری بسیار پسندیده و برنامه ریزی کاملاً دقیقی وجود دارد و هیچ گونه عیب و نقصی در هیچ کجای آن مشاهده نمی شود؛ چون خداوند بزرگ این مکانیسم را اداره می کند. خلقت زن و مرد در برابر یکدیگر فقط ابزار چنین برنامه ریزی می باشد بنابراین اتصال جریان خلقت، ضرورت اهمیت دادن به شخصیت زن و مرد را دو چندان می کند. به همین دلیل، آفریننده بزرگ، زن و مرد را از عوامل اصلی یکسان و به اشکال، صفات جسمانی و عقلانی متفاوت از هم خلق نموده، اما هیچ یک در خلقت خود کامل نیستند و هیچ خلقتی بدون اتحاد آن دو امکان پذیر نمی باشد.

زن و مرد دو عنصر جدایی ناپذیر بشری هستند. خالق مطلق هر یک از زن و مرد را برای مأموریت و اجرای طرح بزرگی آفریده است. در حیطه خلقت، جایگاه و نقش زن بسیار مهم بوده و از آغاز پیدایش زمین نیز نقش بسیار باشکوهی ایفا نموده است.

آفریدگار دو شخصیت متضاد از لحاظ جسمانی و عقلانی را خلق نموده تا نیازهای چند جانبه این دنیای عجیب و شگفت انگیز را نمایان کند. زن به عنوان نیمی از پیکر بشریت محسوب می شود. بنابراین هر طرحی از آن که بدون شرکت زن طراحی شده باشد، عاری از عیب و نقص نخواهد بود. هیچ جامعه ای با وجود مرد یا زن به تنهایی تشکیل نمی شود؛ زیرا زن و مرد به طور کامل و قطعی به یکدیگر وابسته بوده و بدون یکدیگر نمی توانند کاری از پیش ببرند.

در بعضی مواقع ممکن است به نظر بیاید که فرهنگ و مذهب، محدودیتهایی در آزادی طبیعی بشر قرار داده است اما با تعریف مسئولیت های مربوط و تعیین حدود قلمرو آنها، دیگر نیازی به محدودیت نیست.

خداوند مطلق، زن را با حرفه مادرانه یعنی قدرت تکثیر، تغذیه و تربیت بشر آفریده است و درحقیقت هویت و نقش واقعی زن در انجام این فریضه قابل مشاهده است. آفریدگار بزرگ با هنرمندی، زن را دارای تواناییهای جسمانی و عقلانی مناسب با این کار نموده است و برای تکثیر و تداوم هستی بشر، چهار مرحله متوالی را طراحی نموده است: آبستن شدن، وضع حمل، شیر دادن و تربیت کردن.

بدون تردید یک مادر اعم از تحصیلکرده و غیر تحصیلکرده باید از یک فصل بسیار بحرانی بویژه در زمانی که سه مرحله از چهار مرحله وظیفه مادرانه اش را طی می کند، عبور نماید و این در شرایطی است که ممکن است در موقع خاص، امید به زندگی اش را از دست بدهد.

پس از تحمل چنین رنجهایی یک زن، مادر می شود و دوباره فصل جدیدی از مسئولیت، پیش روی او باز می شود و تنها زمانی که فرزند قادر به مراقبت از خودش گردید، می تواند از مسئولیت تربیت کردنش آسوده شود. در طول مدت رشد، مادر باید چشمان تیزی داشته و به دنبال غذا، استراحت، حرکت، نگهداری و خلاصه تمام جنبه های زندگی کودک باشد. هیچ چیز بیشتر از آینده طلایی کودک توجه مادر را به خود جلب نمی کند؛ زیرا لحظات با ارزشی صرف ساختن چنین آینده ای برای کودک می کند. مأموریت انحصاری مادر، مجهز کردن کودک به بهترین شخصیت، سلامت و تندرستی و دستیابی به والاترین نگرشهای اخلاقی است.

یک زن می تواند یک جامعه اصلاح طلب ایجاد کند. به همین ترتیب مادران خوب می توانند یک ملت خوب تربیت نمایند. قوه عقلانی که برای عشق ورزیدن و وقف کودک بودن به زن عطا گردیده، به مرد ارائه نشده است؛ گرچه عشق و احساس یک پدرنسبت به فرزندش کم نیست اما تنها مادر - نه هیچ کس دیگر- می تواند یک کودک را با عشق و علاقه و مراقبت تربیت کند. علی رغم نقش بسیار مهمی که زن در جهان آفرینش برای مدت ها در معرض شکنجه، انقیاد، بد رفتاری و غفلت بوده است و اگر چه نقش مرد در ایجاد این حالت ناگوار بسیار مهم است، اما خود زن نیز در فراهم نمودن این شرایط بی تاثیر نبوده است.

تمدن ماتریالیستی غرب نیز از این غفلت سوء استفاده کرده و با زن به عنوان یک کالا برخورد نمود. زنان با رنگهای مصنوعی آرایش

می کردند تا بدین ترتیب شخصیت خود را ترک کنند. برخی از زنان در تله های مردان فریبکار شکار شده بودند. زنان، زنانگی و مادری خود را فراموش کردند، از این رو همچون کالاهایی در دسترس می شوند؛ آنها با نادانی شروع به فرونشاندن عطشی جنسی مردان می کردند؛ بنابراین شعار معروف آزادی زنان می توانست آنان را با اعتماد به نفس از چهار دیواری منازل به فضای باز بیاورد؛ اما این ترفند هم موفق به ایجاد ذره ای امنیت، افتخار و آسودگی برای زنان نشد.

در مورد حضور زن در موقعیت های مناسب، امام خمینی (ره) می گوید: " اسلام شما را می خواهد نجات بدهد، اسلام شما را می خواهد از این ملعبه ای که اینها می خواهند شما را ملعبه قرار بدهند، نجات بدهد، اسلام می خواهد شما را یک انسان کامل تربیت کند". (صحیفه نور ج 5 ص 177)

بر طبق گفته ایشان وظیفه زن امروز این است که وظایف اجتماعی و مذهبی خود به عنوان فردی برجسته، مقدسات و پاکدامنی ها را به جا آورد. امام خمینی (ره) نظریه معتبری را در مورد موقعیت، نقش و احترام زن در دنیای جدید ارائه داده است.

نه تنها در دنیای معاصر بلکه در تاریخ هزار ساله زن هرگز مانند زن امروز ایران تا این حد پیشرفته و بزرگ جلوه داده نشده است. برای اینکه توجه خاصی نسبت به تعالی و احترام زن صورت گیرد، امام خمینی (ره) روز بزرگ میلاد مقدس مادر مسلمانان جهان حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها را به عنوان روز بزرگ زن معرفی نموده است.

در طول این معرفی، امام خمینی بار دیگر زن را در موقعیتهای شایسته می گمارد و بدین ترتیب زنان احترام و شکوه از دست رفته خود را دوباره به دست می آورند.

درباره نقش و موقعیت زنان در جهان، امام بزرگوار می فرمایند: زن مظهر تحقق آمال بشر است. زن پرورش ده زنان و مردان ارجمند است. (صحیفه نور ج 6 ص 194)

ایشان زنان را به عنوان نگهبانان بشریت معرفی کرده و می فرمایند: تنها زنان هستند که قادرند از دامانشان چنین انسانهایی را تحویل جامعه دهند، به خاطر آنان نه تنها یک جامعه بلکه بسیاری از جوامع می توانند روح تزلزل ناپذیر و ارزشهای والای انسانی را به دست آورند.

در معرفی موقعیت زنان در جهان آفرینش امام اظهار می فرمایند: از دامن زن، مرد به معراج می رود. (صحیفه نور ج 6 ص 194)

نقش زن در جامعه والاتر از نقش مرد است. برای اینکه زنان علاوه بر اینکه خودشان یک قشر فعال در همه ابعاد جامعه هستند قشرهای فعال را در دامن خودشان تربیت می کنند. (صحیفه نور ج 14 ص 130)

همچنین می فرمایند: صلاح و فساد یک جامعه از صلاح و فساد زنان در آن جامعه سرچشمه می گیرد. (صحیفه نور ج 16 ص 125)